

Karin Sundin

Avfallsnämnden

Redovisning av uppdrag från avfallsnämnden för textilinsamling**FÖRSLAG TILL BESLUT**

Avfallsnämnden föreslås besluta

att godkänna promemorian och anse uppdraget som slutredovisat.

Christian Rockberger
Förvaltningschef**Ärendet**

På avfallsnämndens möte 2025-06-12 beslutades att uppdra åt förvaltningschefen att utreda hur textilinsamlingen kan utformas på ett sådant vis att kläder från "ultra fast fashion"-kedjor inte samlas in med övriga textilier och presentera hur textilier från "ultra fast fashion"-kedjor kan samlas in och hanteras separat.

Frågan har utretts inom bolaget och resultatet redovisas i promemorian "*Separat utsortering av ultra fast fashion/privatimporterad textil på återvinningscentraler och Återbruk*".

Stockholm Vatten och Avfall avråder från att införa separat utsortering av ultra fast fashion i Stockholm. Följande punkter ligger till grund för bolagets ställningstagande:

- Rättsläget är osäkert – bolaget bör inte på egen hand, utan goda grunder, klassificera lågpriskläder som grupp som "ej återvinningsbara/återanvändningsbara". Det bedöms kunna strida mot lagstiftningen som säger att textil i första hand ska återanvändas/återvinnas (även efter 1 oktober).
- Bolaget anser att bedömning bör göras utifrån den enskilda produktens farlighet/lämplighet för återbruk – inte utifrån försäljande part. Miljönyttan av utsortering av enskilda försäljare bedöms som låg och osäker. Redan i dagsläget sorterar SVOA:s avtalspartners ut textilprodukter som inte lämpar sig för återförsäljning.

- Att ge korrekt vägledning kring utsortering av specifika produkter bedöms innebära omfattande utredningskostnader, ökad bemanning på ÅVC samt utbildning av både kunder och personal. Sammantaget bedömer bolaget att kostnaden för avfallskollektivet överstiger miljönyttan. Insatser uppströms i syfte att begränsa konsumtion bedöms ge större miljönytta.
- Den största miljöpåverkan (ca 80 %) uppkommer vid produktion av nya textilier, vilket innebär att lång användningstid minskar behovet av att producera nytt är att föredra. Bolaget bedömer att det kan bli kontraproduktivt att ta ut textil med potentiellt återbruksvärde baserat på försäljare, inte minst eftersom farliga ämnen redan kan ha tvättats ur kläderna.
- Ny lagstiftning som träder i kraft 1 oktober 2025 ger kunderna möjlighet att sortera ut textil som ej lämpar sig för återbruk och lämna i restavfallet.
- Producentansvaret för textil är en del i EU:s reviderade avfallsdirektiv och väntas formellt antagas under hösten 2025. Naturvårdsverket har fått i uppdrag att kartlägga vilka avväganden som måste göras när EU:s krav på producentansvar för textilavfall införs i Sverige. Uppdraget ska redovisas i oktober. Förändringen ska vara implementerad i medlemsländerna 18 månader efter att det slutgiltigt antagna direktivet trätt i kraft. I avvaktan på ett införande av producentansvar bedömer bolaget att komplexa och kostnadsdrivande förändringar bör undvikas.

SLUT

Bilaga: Separat utsortering av ultra fast fashion/privatimporterad textil på återvinningscentraler och Återbruk. Promemoria.

Avfallsavdelningen
Återvinning
Karin Sundin

PROMEMORIA**Separat utsortering av ultra fast fashion/privatimporterad textil på återvinningscentraler och Återbruk****Bakgrund och nuläge**

Privatimport av produkter från bland annat lågprisaktörer som Temu och Shein har ökat markant de senaste åren. EU-kommissionen konstaterar i ett pressmeddelande att flödet av försändelser med ett lägre värde än 150 euro har fördubblats mellan 2023 till 2024. År 2024 handlade det om ca 12 miljoner paket per dag¹. Detta väcker frågor både om miljöpåverkan, avfallshantering och kemikalieinnehåll i produkterna – särskilt textilier. Aktuella plattformar säljer ofta direkt till konsument utan mellanled, vilket försvårar myndigheters och kommuners insyn i flöden och innehåll i de importerade produkterna. Vidare blir förfarandet med "dropshipping" allt vanligare i Sverige. Dropshipping är en affärsmodell som används av företag som säljer varor på nätet men saknar ett eget lager. Varorna skickas därför direkt till dig från företagets leverantör. Denna leverantör kan vara baserad utanför EU. Konsumenten har själv ansvar för att kontrollera att produkterna är säkra vilket i realiteten är omöjligt för en lekman.

Regeringen gick i februari ut med en debattartikel i frågan om e-handelsplattformar i länder utanför EU och har inlett ett arbete för att skapa sund konkurrens gentemot företag inom EU samt miljömässigt hållbara och säkra produkter för konsumenterna.²

Vad det gäller avfallsflöden från privatimporterade textilier finns det exempel på kommuner och återbruksaktörer som sorterar ut kläder från t.ex. Shein och Temu. Det görs bland annat i Luleå och Kalmar.³ Naturskyddsforeningen har gått ut med information om att de inte tillåter klädbyte av plagg från Shein eller Temu.⁴

Mängder och ursprung

Idag finns ingen specifik statistik på kommunal nivå som visar hur mycket textilavfall som kommer från Temu, Shein, dropshipping-aktörer och andra lågprisaktörer som säljer textil. Vad det gäller den import som privatpersoner gör själva är det en relativt ny företeelse och varorna säljs under många olika varumärken. Utrangerade produkter hamnar i olika typer av avfallsflöden som inte kan analyseras på detaljnivå. Det är för en kommun svårt att avgöra vilka produkter som är av detta ursprung och agera likställigt vad det gäller dessa produkter.

¹ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sv/ip_25_410

² <https://www.regeringen.se/debattartiklar/2025/02/regeringen-tar-krafttag-mot-shein-och-temu/>

³ <https://lumire.se/atervinning-avfall/lamna-avfall/textil/>

⁴ <https://www.naturskyddsforeningen.se/artiklar/nej-till-shein-och-temu-pa-vara-kladbytdagar/>

Däremot kan man anta – utifrån marknadens utveckling – att andelen ”fast fashion”, eller ”ultra fast fashion”, i det kommunala textilavfallet ökar eftersom införseln av den här typen av produkter ökar.

Förekomst av farliga ämnen i textilier och miljöpåverkan

Enligt siffror från Naturvårdsverket köper vi Sverige i genomsnitt cirka 13–14 kilo nyproducerade kläder och hemtextilier per person och år. Detta kan jämföras med att år 2000 köpte 10,7 kilo per person och år.

Stora volymer kemikalier används för produktion av textilier, från tillverkning av textilfibrer och råmaterial till behandling av de färdiga textilvarorna. Ämnen som används för att ge textilvaran en särskild funktion, som färg eller hårdighet, är avsedda att finnas kvar i den färdiga varan. Även ämnen som används vid textilproduktionen kan i vissa fall stanna kvar i materialet i små mängder som föroreningar; också ämnen som bildats vid nedbrytning av processkemikalier. Dessa kemiska ämnen kan släppa från textilmaterialet och människor och miljö kan då exponeras för ämnena. I en rapport från Kemikalieinspektionens (Kemi) från 2015, med syftet att sammanställa information om risker för människors hälsa och för miljön från farliga kemiska ämnen som ingår i textilvaror, framgår att av de 2 400 ämnen Kemi identifierade i textilvaror kan cirka tio procent utgöra en möjlig risk för människors hälsa. Cirka fem procent av de identifierade 2 400 textilrelaterade ämnena kan utgöra en möjlig risk för miljön⁵.

I maj 2025 rapporterade ett forskarteam vid Stockholms universitet ett delresultat från en pågående forskningsstudie i textil. Ett delprojekt avseende barnkläder från etablerade kedjor på svenska marknaden visar på förekomst av 31 ämnen som kan vara skadliga i barnkläderna. För det mesta förekom de i halter under de gränsvärden som finns för liknande kemikalier, men några uppmättes till mycket högre koncentrationer än så – upp till tio gånger EU:s gränsvärden. Ett cancerogent ämne kallat kinolin hittades i 28 plagg, i de flesta plagg var nivån under gränsvärdet i EU men i några få plagg överskreds gränsen. Flera liknande oreglerade ämnen hittades också i plaggen.⁶

Mot bakgrund av att textilierna kan innehålla kemikalierester från tillverkningen rekommenderar Kemikalieinspektionen att tvätta textilierna före användning. Vid tvätt av textilier urlakas dessa kemikalier som inte helt och hållet kan tas om hand i reningsverken och medför en belastning på miljön.

Enligt Naturvårdsverket uppkommer den största av miljö- och klimatpåverkan (80 %) kopplat till en textil produkt vid produktionen. Fördubblad livslängd på en textil bedöms nästan halvera klimatpåverkan av en textil. Det innebär att använda textil länge och att återanvända textilier alltid är bäst ur ett miljöperspektiv.

Farligt avfall – är det relevant?

Greenpeace har i en ofta citerad undersökning visat att vissa textilier och skor från lågprisaktörer kan innehålla halter av skadliga kemikalier – t.ex. ftalater, formaldehyd eller bly⁷ – som i vissa fall överskrider tillåtna gränsvärden i EU:s kemikalielagstiftning (REACH).⁸

⁵ Kemikalier i textilier – Risker för människors hälsa och miljön

⁶ <https://www.dn.se/sverige/cancerframkallande-amne-hittat-i-barnklader-i-sverige/>

⁷ <https://www.businessinsider.com/temu-children-clothes-contained-622-toxic-limit-seoul-2024-11>

⁸ <https://media.greenpeace.org/collection/27MDHUFNNVV6> och https://www.greenpeace.de/publikationen/S04261_Konsumwende_StudieEN_Mehr%20Schein_v9.pdf

Trots att textilier kan innehålla farliga ämnen klassas inte textilvaror i dag som farligt avfall. För att något ska klassas som farligt avfall krävs att det uppfyller kriterier enligt avfallsförordningen (2020:614) och faroegenskaper enligt EU:s avfallsdirektiv (H-koder).

Möjlighet till särskild sortering i insamlingsskedet

I dagsläget görs ingen särskild sortering av textil utifrån ursprung eller potentiellt kemikalieinnehåll på Stockholms återvinningscentraler (ÅVC) och Återbruk. Att införa en sådan sortering skulle kräva omfattande förändringar i både mottagningssystem, informationsflöden och utbildning av både kunder och personal. Det saknas i nuläget tydlig juridisk grund för att klassificera vissa typer av textilier som farligt avfall enbart utifrån misstänkt kemikalieinnehåll eller ursprungsland. Detta gör det svårt för kommunerna att agera enhetligt eller rättssäkert i frågan.

Emellertid finns det redan idag ett skydd inbyggt i det befintliga systemet som tillämpas i Stockholms stad: All textil som lämnas in till textilfraktion grovsorteras och finsorteras innan produkterna återförs till marknaden. Under sorteringsprocessen kan den som gör sorteringen avgöra vilka produkter som lämpar sig för återförsäljning utifrån olika parametrar. Bolaget överläter genom avtal denna sortering och bedömning av materialet till behandlingsentreprenören. I avtalen finns krav på att behandlingsentreprenören ska ha system för att ta hand om felsorterade flöden av farligt avfall och andra produkter som av olika skäl ska tas ut ur kretsloppet. På så sätt ligger det praktiska ansvaret för materialbedömningen hos dem som har kompetens och resurser att utföra den.

Bolagets behandlingsaktörer (Artikel2 och Human Bridge) sorterar utifrån avtal bort produkter som inte lämpar sig för återförsäljning av olika skäl. Det kan som exempel gälla plagg med plastigt tryck, galonkläder i PVC och plastskor. Utsorteringen görs utifrån att produkterna av olika skäl anses olämpliga för återförsäljning/återbruk, inte baserat på leverantör/försäljare.

Det finns exempel på kommuner som valt att på ÅVC sortera ut flöden från Shein, Temu eller andra privatimporterade lågpristextiler. En av dessa kommuner är Luleå där utsortering görs innan de i egen regi säljer eller förmedlar produkter direkt till konsumenter via kommunala andrahandsbutiker.

Ett annat exempel är kommunalförbundet Kretslopp Sydost som har testat att sortera ut ett separat flöde på återvinningscentralerna som sedan skickas direkt till energiåtervinning.⁹ Till en början kom det in en hel del material i denna insamling, varefter flödet har avtagit. Anledningen till att utsorteringen arrangerades var den oro som finns hos vissa kunder angående hanteringen av dessa textilier. Kretslopp Sydost namnger inte särskilda företag i sin kommunikation. De har ett kärl märkt "textil till energiåtervinning" bredvid sin ordinarie textilfraktion. För att säkerställa att de följer gällande lagstiftning behöver medarbetarna på ÅVC:n göra bedömningen av vad som kan skickas till energiåtervinning.

En viktig aspekt vad det gäller både Luleå och Kretslopp Syd är att de hanterar betydligt mindre mängder textil än SVOA samt att de har flera anläggningar att fördela flödet på.

När det gäller privatimporterade produkter så handlar det om en rad olika varumärken och produktslag som inte enkelt låter sig identifieras vid inlämning. Forskning visar också att när textilfraktionen delas upp i flera kategorier vid insamling blir resultatet ofta bristfällig

⁹ <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/jonkoping/nytt-karl-for-giftiga-klader-atervinningscentraler-vill-stoppa-miljofarligt-mode>

källsortering från användarnas sida, vilket kräver omfattande eftersortering för att säkerställa att avfallet hanteras enligt avfallshierarkin.¹⁰ Därmed finns det en risk att ett ökat fokus på ursprungssortering i själva verket leder till ineffektivitet och felhantering, snarare än större miljönytta.

Frågan om kemikalieinnehåll och återbrukssäkerhet bör hanteras på systemnivå genom nationella riktlinjer, producentansvar och bättre märkning av textilprodukter.

Kostnadsuppskattning för separat hantering av "ultra fast fashion"

Som tidigare nämnts finns ingen tillgänglig statistik över hur stor andel av den textil som kommer till SVOA som utgörs av ultra fast fashion. En grov uppskattning är att det handlar om ca 5 % av det totala textilflödet (ca 1800 ton/år för 2025), motsvarande ca 90 ton/år.

Om denna textil ska hanteras separat på återvinningscentralerna krävs stora och tydliga kommunikationsinsatser så att kunderna vet hur de ska sortera materialet. Det krävs också utrustning (kärl, säckar, säckställ) och personalresurser (för logistik och kundinformation) på återvinningscentralerna. På flera av återvinningscentralerna råder platsbrist vid textilinlämningen, vilket kan kräva en större omrangering/ombyggnation.

För närvarande utgår ingen ersättning till textilbehandlingsaktörerna, vilket medför att kostnader för energiåtervinning och transport till energiåtervinning tillkommer. Se Tabell 1 för uppskattade kostnader. Kostnaderna uppskattas till ca 1,8 – 2,9 miljoner kr/år (avskrivningstid 4 år, kalkylränta 4 %). I praktiken tillkommer en kostnad för "förlorat värde" eftersom kunderna troligen kommer att sortera en del fullt återbrukbara produkter som ultra fast fashion.

Tabell 1. Uppskattade kostnader för separat hantering av ultra fast fashion på SVOA:s ÅVC:er

Parameter	Enhet	Värde utan omrangering ÅVC	Värde med omrangering ÅVC	Kommentar
Mängd insamlad textil	ton/år	1 800	1 800	Uppskattning för år 2025
Andel ultra fast fashion	%	5%	5%	Uppskattning – statistik saknas
Mängd ultra fast fashion	ton/år	90	90	
Kostnad kommunikationsåtgärder	kr/år	300 000	300 000	I flera kanaler, upprepade gånger
Engångsåtgärder ÅVC, fördelat på avskrivningstid	kr/år	40 000	1 100 000	
Löpande utrustning och åtgärder ÅVC	kr/år	1 400 000	1 400 000	Skyltning, säckställ, säckar, personalutbildning, extrapersonal samt logistik på 7 ÅVC/återbruk.
Kostnad transport till energiåtervinning	kr/år	14 000	14 000	

¹⁰ Towards a sustainable circular system of textiles in the Nordic region (2022) sid 10 tabell.

Kostnad energiåtervinning	kr/år	53 000	53 000	
Summa kostnad	kr/år	1 800 000	2 900 000	
Kostnad per textil (ultra fast fashion)	kr/ton	20 000	32 000	

Vad gör SVOA redan idag?

Kommunens möjligheter att påverka importen är begränsade – men kommunen kan påverka genom:

- **Information till invånarna** om textilers miljöpåverkan och uppmuntra till hållbara konsumtionsval. Detta görs i dag genom kampanjer i olika media, information på hemsidan och personlig information till kunder från personal som arbetar på anläggningarna.

SVOA informerar också på hemsidan om att privat import av lågprisprodukter innebär att produkterna inte är kontrollerade enligt EU:s standarder. SVOA kommer också att i kommande utskick av Hållbart Stockholm uppmäna till försiktighet kring billiga lågprisplagg samt att avstå från sådana köp på grund av de kemikalier som finns i textilerna som sedan lakas ut när kläderna tvättas och hamnar i miljön.

- **SVOA ställer krav i upphandlingar** på hur textilier ska behandlas t.ex. genom att kräva att behandlingsentreprenören har den kompetens som krävs för att sortera ut produkter som inte lämpar sig för återförsäljning. Vid upphandling av t.ex. arbetskläder ställs krav i enlighet med stadens miljökrav och kemikaliekrav. I urvalet premierades att hållbara, resurseffektiva leveranskedjor.
- **SVOA sprider information till återbruksaktörerna ang. de riktlinjer för giffri second hand som Stockholms stad tagit fram.**¹¹
- **SVOA deltar i nationella eller regionala initiativ** som syftar till att utveckla hanteringen av textil. SVOA deltar i ett regionalt nätverk för textil i Mälardalen samt i Avfalls Sveriges nätverk (Textilt insamlingsansvar, TIA) I dessa forum delas bland annat erfarenheter kring insamling, upphandling och lagstiftning.
- **Följer och deltar i utvecklingen av producentansvaret för textil.** SVOA deltar regelbundet i olika forum där textilfrågan diskuteras. Under våren har SVOA bland annat medverkat i rundabordssamtal anordnade både av Avfall Sverige och Klimat- och näringslivsdepartementet. SVOA har lyft miljöfrågor samt ekonomi- och ansvarsfrågor kring hanteringen av textil. SVOAs ställning och krav i frågan är att producenterna ska ta ansvar för de produkter som de sätter på marknaden enligt principen förorenaren betalar. Om kommunerna får någon form av uppdrag från producenterna vad det gäller hantering av materialet ska kommunerna få full kostnadstäckning för uppdraget. Producentansvaret bör också utvecklas i enlighet med EU:s strategi för hållbara och cirkulära textilier.

¹¹ [Giffri second hand - Stockholms stad](#)

Juridiska aspekter

Kemikalieinnehåll regleras av REACH-förordningen, men tillsynsansvaret ligger främst på Kemikalieinspektionen, Tullverket och Konsumentverket – inte kommunen. Kommuner har ansvar för hantering av kommunalt avfall, men saknar i dagsläget befogenhet att klassificera om importerade textilier till farligt avfall utan nationellt beslut eller underlag. Kommunen kan nyttja miljöbalkens försiktighetsprincip, vilket bolaget också gör vid kravställning att produkter som ej bedöms lämpliga för återbruk ska sorteras ut för annan behandling.

Kommuner ska däremot informera om vikten av att hushålla med resurser i enlighet med avfallshierarkin. Kommunen har också ett informationsansvar kopplat till den nya lagstiftningen kring separat insamling av textil som innefattar att förebygga uppkomsten av textilavfall.

1 oktober 2025 kommer ny lagstiftning att träda i kraft som förtydligar vilket textilavfall som ska samlas in separat. Förändringen görs eftersom insamlade mängder textil ökat kraftigt och överbelastat samlings- och sorteringssystem sedan lagen om separat insamling av textil infördes. Den nya lagförändringen innebär att samlingskravet för textil inte längre kommer att gälla strumpor och underkläder, kontaminerad eller kraftigt nedsmutsad textil och textil som inte går att återanvända eller återvinna. I praktiken innebär det att kommuninvånarna bara kommer att behöva sortera ut textil som går att återanvända eller återvinna till textila samlingsystem.

Lagändringen bedöms leda till att trycket minskar på de aktörer som har avtal med kommunerna. Det kommer också att ge dem bättre förutsättningar för att hantera insamlad textil på ett miljömässigt hållbart sätt.

Bolagets bedömning och rekommendation

SVOA ser ett tydligt behov av att frågan om hanteringen av textil och snabbmode med potentiellt farliga ämnen klargörs på nationell nivå. För att skapa en likvärdig och rättssäker hantering krävs vägledning, tydligare regler och ansvarsfördelning – inte minst i ljuset av det kommande producentansvaret för textil. Eftersom ansvarsfrågan för textil kommer att tydliggöras i och med utvecklingen av producentansvaret kan det också vara av vikt att invänta denna lagstiftning innan ytterligare förändringar görs i hanteringen av textil.

SVOA vill understryka vikten av att arbeta uppströms/förebyggande för att lösa frågan med inflödet av ultra fast fashion-produkter och ser stora fördelar med att lägga resurser på att se till att den här typen av produkter inte köps av konsumenter. Genom att begränsa inflödet av ultra fast fashion kan spridningen av farliga ämnen minska både i produktflöden och i miljön.

Separat insamling av ultra fast fashion riskerar också att kunna ge en bild av att bolaget har en lösning för att hantera sådana produkter i avfallsledet och leda till uppfattningen att de därmed är godtagbara för konsumtion.

Ur miljöperspektiv kan det rent av vara sämre att energiåtervinna ett redan använt och tvättat plagg ur återbruksflödet, enbart med beaktande av att de har ett visst ursprung. Plagget har redan belastat miljön genom olika tillverkningssteg, transport, försäljning och användning (tvätt). Genom separat utsortering och förbränning av produkten försvinner det kvarvarande återbruksvärdet i en nu potentiellt ofarlig och återanvändbar produkt. Förbränning i sig bidrar till utsläpp och de farliga ämnen som finns i materialet frigörs och hamnar i rökgasfilter och aska som sedan i sin tur måste hanteras. Förbränning av textil bidrar också till relativt höga askhalter i förhållande till andra ämnen enligt uppgifter från Stockholm Exergi.

När plagg som innehåller kemikalier tvättas lakas kemikalierna ut och hamnar i avloppsvattnet. Reningsverken kan inte separera ut alla typer av kemikalier och när plagg innehållande kemikalier tvättas riskerar det leda till påverkan på natur- och vattenliv.

Som tidigare nämnt kommer kunderna inom en snar framtid själva kunna sortera ut den textil de anser är olämplig för återbruk och återvinning i restavfallet hemma.

Stockholm Vatten och Avfalls slutsatser

Stockholm Vatten och Avfall avråder från att införa separat utsortering av ultra fast fashion i Stockholm. Följande punkter ligger till grund för bolagets slutsats:

- Rättsläget är osäkert – bolaget bör inte på egen hand, utan goda grunder, klassificera lågpriskläder som grupp som "ej återvinningsbara/återanvändningsbara". Det bedöms kunna strida mot lagstiftningen som säger att textil i första hand ska återanvändas/återvinnas (även efter 1 oktober).
- Bolaget anser att bedömning bör göras utifrån den enskilda produktens farlighet/lämplighet för återbruk – inte utifrån försäljande part. Miljönyttan av utsortering av enskilda försäljare bedöms som låg och osäker. Redan i dagsläget sorterar SVOA:s avtalspartners ut textilprodukter som inte lämpar sig för återförsäljning.
- Att ge korrekt vägledning kring utsortering av specifika produkter bedöms innebära omfattande utredningskostnader, ökad bemanning på ÄVC samt utbildning av både kunder och personal. Sammantaget bedömer bolaget att kostnaden för avfallskollektivet överstiger miljönyttan. Insatser uppströms i syfte att begränsa konsumtion bedöms ge större miljönytta.
- Den största miljöpåverkan (ca 80 %) uppkommer vid produktion av nya textilier, vilket innebär att lång användningstid minskar behovet av att producera nytt är att föredra. Bolaget bedömer att det kan bli kontraproduktivt att ta ut textil med potentiellt återbruksvärde baserat på försäljare, inte minst eftersom farliga ämnen redan kan ha tvättats ur kläderna.
- Ny lagstiftning som träder i kraft 1 oktober 2025 ger kunderna möjlighet att sortera ut textil som ej lämpar sig för återbruk och lämna i restavfallet.
- Producentansvaret för textil är en del i EU:s reviderade avfallsdirektiv och väntas formellt antagas under hösten 2025. Naturvårdsverket har fått i uppdrag att kartlägga vilka avväganden som måste göras när EU:s krav på producentansvar för textilavfall införs i Sverige. Uppdraget ska redovisas i oktober. Förändringen ska vara implementerad i medlemsländerna 18 månader efter att det slutgiltigt antagna direktivet trätt i kraft. I avvaktan på ett införande av producentansvar bedömer bolaget att komplexa och kostnadsdrivande förändringar bör undvikas.